

ORTODOKS (3) *sb m*

ortodoks *a. ortodoksus*.

Teksty nie oznaczają ó.

pl N (lat.) orthodoxyi (1). ◇ I ortodoksami (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wierny doktrynie religijnej, prawowierny (z grec. ὀρθόδοξος) [orthodoxus – proście wierzący BartBydg; – dobrze dzierżący, trzymający, rozumiejący, mniemający, pro fidei accipitur – miasto tego, który jest prawej wiary Mącz 270b; – prawdziwy wyznawca, prawdowiarca Calep; prawowierny – orthodoxus, apud ss. scriptores ὁ ὀρθόδοξος qui rectae est opinionis, sententiae, fidei Cn] (3) : Homoufi ani [!] łą/ ktorzy o fynu Bożem twierdzą żeby iedney iestności z Bogiem był. Po polsku ie teraz Troyczaki zową. Oni fię Orthodoxami zową. BudNT przedm b8v marg.

W przeciwstawieniu: »ortodoksi... aryjanie« (2): gdy Arriani ciągnęli zá łobą the słowá/ Ieden iesth Bog/ Ociec. Tedy ORTHODOXI drugi koniec zá łobą także bráli/ Ieden iest Pan/ Kriřtus. SarnUzn Gv; BudNT Kk5v.

Synonimy: prawdowiarca, prawosławny, prawowierny.

MK